

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.283 van 15 april 2004
in de zaak A. 121.572/XII-3557.**

In zake : Freya HENDRICKX,
wonende te 1200 Brussel,
Steenboklaan 146

tegen :

de GEMEENTE SINT-PIETERS-WOLUWE.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Freya Hendrickx op 27 mei 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Woluwe, haar meegedeeld op 2 april 2002, waarbij zij niet geslaagd wordt verklaard voor de schriftelijke proef van het aanwervingsexamen van maatschappelijk assistent(e);

Gelet op het arrest nr. 114.935 van 23 januari 2003 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding van 4 november 2003 ingediend door de verwerende partij;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en van afdelingshoofd V. Ponet, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe op 17 september 2001 besluit een aanwervingsexamen te organiseren voor onder meer de graad van maatschappelijk assistent(e); dat het examen een schriftelijke en een mondelinge proef omvat en de kandidaten om te slagen 50 % van de punten voor elke proef en 60 % van de punten voor het geheel moeten behalen; dat verzoekster, sinds 1 juni 1994 in dienst bij verwerende partij als contractueel maatschappelijk assistente, zich kandidaat stelt; dat het college van burgemeester en schepenen haar met brief van 2 april 2002 meedeelt dat zij niet geslaagd is voor de schriftelijke proef, aangezien zij 22 punten op 50 behaalde, en dat zij niet mag deelnemen aan de mondelinge proef; dat, na herhaald aandringen van verzoekster op bijkomende informatie, het college met brief van 17 mei 2002 meedeelt : “U hebt de helft van de punten niet gekregen aangezien er geen structuur in uw werk aanwezig was en dat de inhoud onvoldoende was”;

Overwegende dat verzoekster in een enig middel de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aanvoert; dat zij uiteenzet dat de juridische en feitelijke motieven van de vaststelling van een examenresultaat uit de beslissing zelf of de voorbereidende stukken moeten blijken, dat aan haar alleen het resultaat van het examen is betekend, dat zij op eigen initiatief “een kopie van haar examen [heeft] ontvangen maar zonder aantekeningen van de jury die haar in staat kunnen stellen de feitelijke en juridische motieven te kennen”, dat zij bijgevolg niet weet of er motieven voor de

bestreden beslissing bestaan en of ze, in voorkomend geval, de bestreden beslissing kunnen schragen;

Overwegende dat in de laatste memorie de verwerende partij repliceert dat het examen “gebaseerd is op kennisvragen over een bepaald vak en dus niet aan de definitie ‘alternatieve examenvormen’ voldoet”, dat de gestelde vragen “een objectieve kennismaterie betroffen betreffende de sociale begeleiding van personen en de kennis van de sociale instellingen met het oog op het kanaliseren van de gevraagde hulp”, dat de gestelde vragen een gestructureerd antwoord vergden, “duidelijk vermeld in de verbetering van de proef”, dat met betrekking tot de eerste vraag de verschillende sectoren moesten worden aangeduid die een sociale en financiële rol spelen in de begeleiding van een ongehuwd werkloos meisje van 19 jaar dat vijf maanden zwanger is, dat die structuren een minimale basiskennis voor elke maatschappelijk assistent vormen, dat men die basis niet in verzoeksters antwoord terugvindt, dat dan ook de examinatoren verplicht waren de punten te geven die zijn meegedeeld, dat de examinatoren elk afzonderlijk tot een vergelijkbaar cijfer (23, respectievelijk 21 op 50) kwamen en dat de motivering van de examenuitslag in de punten zelf gelegen is;

Overwegende dat de schriftelijke proef waarvoor de bestreden beslissing verzoekster niet geslaagd verklaart de “Studie van een geval” betreft; dat volgens de toelatingsvoorwaarden dit geval een probleemsituatie betreft die zich tijdens de uitoefening van de functie kan voordoen en de kandidaat de situatie moet analyseren en een oplossing voorstellen; dat, concreet, verwerende partij aan verzoekster het geval voorlegde van een maatschappelijk werkster van een kinderdagverblijf aan wie een negentienjarige, vijf maanden zwangere, alleenstaande en werkloze vrouw vraagt haar toekomstig kind in het dagverblijf op te nemen; dat de vragen daarover luiden : “Is de opname van het kind mogelijk in de tijdspanne vooropgesteld door de moeder? De inschrijvingen zijn voor één jaar afgesloten, is er dus geen plaats voor dit kind in het kinderdagverblijf?”;

Overwegende dat tijdens de schorsingsprocedure de verwerende partij heeft benadrukt “dat het desbetreffende examen een casusproblematiek als voorwerp had zodat de proef geen betrekking had op het beantwoorden van kennisvragen”; dat in de procedure ten gronde de verwerende partij tot het inzicht blijkt gekomen “dat het examen waaraan verzoekster heeft deelgenomen gebaseerd is op kennisvragen over een bepaald vak”; dat, naar het nu heet, het om precieze

vragen gaat die een precies antwoord moeten krijgen en die er toe strekken de minimale basiskennis van een maatschappelijk assistent te toetsen, bijvoorbeeld aangaande “de verschillende sectoren (Ziekenfonds, werkloosheid, professionele vorming, gezinsbijstand...) [...] die een sociale- en financiële rol in de begeleiding van desbetreffende personen konden spelen”; dat in die lijn, blijkens het “Type-antwoord opgesteld door de examencommissie” (stuk 19 van het administratief dossier), verzoekster op de eerste vraag dan ook had moeten antwoorden onder meer met een analyse van de situatie aan de hand van :

- “- gezondheid en medisch toezicht van de zwangerschap
- sociale zekerheid (mutualiteit, geboortepremie...)
- rechten op het gebied van werkgelegenheid (inschrijving als werkzoekende)
- welke beroepsvormingen zijn lopende of mogelijk ?
- kontakten met sociale diensten indien nodig, O.C.M.W...
- beleving van de zwangerschap op psychologisch en emotioneel vlak
- de materiële mogelijkheden, woonverblijf en comfort
- evaluatie van het familiale vangnet : vader van het kind, familie van de moeder, vrienden... welke hulp en steun zijn mogelijk ?
- verwijzing naar de mogelijke opvangverblijven van alleenstaande moeders”;

Overwegende dat verwerende partij het tevergeefs doet voorkomen alsof haar twee voormelde vragen wezenlijk er op gericht waren verzoeksters “theoretische” kennis te testen “betreffende de sociale begeleiding van personen en de kennis van de sociale instellingen”; dat dit niet strookt met de exacte inhoud van de gestelde vragen; dat, overigens, indien de vragen effectief te beschouwen zouden zijn als kennisvragen waarop een min of meer precies antwoord, zoals vermeld in het eerder genoemde “Type-antwoord”, moest worden gegeven, verwerende partij dan aan verzoekster niet één punt had mogen geven, wijl ze er integendeel 22 heeft toegekend; dat namelijk verwerende partij bij diverse gelegenheden, onder meer ter terechtzitting, deed gelden dat “geen enkel, maar dan ook geen enkel onderdeel” van het type-antwoord in verzoeksters antwoord kan worden teruggevonden;

Overwegende dat de besproken schriftelijke proef geen kennisvragen behelst; dat een louter cijfer bijgevolg niet kan volstaan ter formele verantwoording van de beoordeling ervan;

Overwegende dat blijkt het proces-verbaal van de jury de “Motivering” voor verzoeksters cijfer, 22 punten op 50, luidt : “geen structuur” en “inhoud”; dat elke nadere commentaar of toelichting ontbreekt; dat de juryleden ook niet op de examenkopij van verzoekster, die geen enkele op- of aanmerking bevat, er toe zijn kunnen komen zich begrijpelijk te maken; dat de “Motivering” te cryptisch en nietszeggend is om afdoende te kunnen zijn in de zin van artikel 3, tweede lid, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Overwegende dat verwerende partij de formele motiveringsplicht heeft geschonden; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Woluwe waarbij Freya Hendrickx niet geslaagd wordt verklaard voor de schriftelijke proef van het aanwervingsexamen van maatschappelijk assistent(e), aan betrokkene meegedeeld op 2 april 2002.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijftien april 2004, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.